

שבוע פרשת 'קדושים'
עלון מספר 10
כ'א ניסן

יו"ל ע"י מערכת
כיתה ו-2
ת"ת נה"ח התשכ"ב

דעם' רבינס קינדער

כיתה ו/2 התשכ"ב

פרויקט

project

לחיות עם הזמן

להכיר ולדעת את התאריכים שאתם אנחנו חיים

1

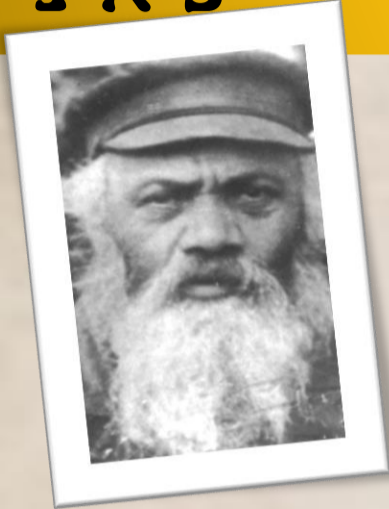
נולדו

תרכ"ה – הרב דוד משה ליברמן, רב ואב"ד של קהילת 'שומרי הדת' באנטוורפן שבבלגיה, וממייסדי מרכז רבני אירופה.
תשט"ז – הרב גרשון מנחם מענדל אבצן, שליח הרבי להפצת המעיינות בארץ הקודש וראש ישיבה לצעירים מתחזקים בירושלים.

נפטרו

תשס"ח – הרב יצחק גליצנשטיין, מחסידי חב"ד בירושלים שעסק רבות במבצע תפילין.
תשע"ב – הרב שמעון הכהן פרידמן, המכונה "שמעון הצדיק", מחסידי חב"ד בירושלים.

כ"א ניסן

חסידים ראשונים
הרב זלמן משה יצחק
נולד: תרל"ג
נפטר: ג' שבט תשי"ב

תולדות חייו

נולד בשנת ה'תרל"ג בנעוועל שברוסיה, לאביו הרב דובער היצחקי, שם גם ספג את חינוכו החסידי. לאחר נישואיו, קבע את מגוריו בעיירה, והפך לאחד המשפיעים הבולטים בנוף החסידי, כאשר לפרנסתו עסק באותו מקצוע בו עסק אביו כשוחט ובודק.

ר' זלמן משה היה דמות מרכזית בנעוול בגלל אישיותו, התוועדויותיו המפורסמות והשפעתו הכבירה. שגור היה בפיו, כי שוחט שתוי אסור לו לשחוט, אבל אם השוחט אינו אומר 'לחיים' בוודאי שאסור לו לשחוט, כי אינו ירא שמים... ר' זלמן משה היה נוהג להתוועד בכל ליל שישי כיוון שלמחרת לא שחט. כשר' זלמן משה התוועד, הוא אכן אמר 'לחיים' כהוגן, וכטוב לבו במשקה היה פיו מפיק מרגליות...

כאשר הגיעה בתו הבכירה לפרקה, ביקש מהרבי הרי"צ לזכות לחתן 'תמים'. השיב לו הרבי: "בדרכך לבית המטבחיים, חשוב חסידות". מאז הקפיד ר' זלמן משה לחשוב חסידות בהליכתו, למרות שהיה זה בשעות הלילה האפלות, באדמה הבוצית של נעוול, כאשר ההליכה הייתה בגדר משימה שדרשה זהירות ותשומת לב רבה. הוא זכה לחתן 'תמים', הלא הוא הרב אברהם דריזין, לימים משפיע וממנהלי ישיבות 'תומכי תמימים' בברית המועצות ובארץ הקודש.

בארץ הקודש

בשנת תרצ"ה עלה לארץ הקודש והתיישב בתל אביב. ר' זלמן משה לא שינה את סגנון ההתוועדויות שלו, והמשיך להתוועד כפי שהיה רגיל בעת שהיה ברוסיה, בלשון חריפה ובדיבורים ישרים המפלחים כליות ולב. אנ"ש בתל אביב, שלא הורגלו לסגנון התוועדויות חריף שכזה, החלו לשלוח מכתבי תלונות לאדמו"ר הרי"צ על ר' זלמן משה, אך הרבי גיבה אותו בגיבוי מלא, וכתב לחסידים שהתלוננו: "המורם כל האמור הסיב לי צער גדול ועגמת נפש רב, משה שהנני רואה רוע היחס. לתלמידי יקירי שי' האהובים לי כבנים ממש.. למותר הוא לכפול אותן הדברים אשר כתבתי במכתבי העבר בשבחם של תלמידי יקירי צמודי לבבי, אשר כל אחד ואחד מהם הוא אוצר בלום ביראת שמים בקנין המדות ובאהבת ישראל...".

בתחילת שנות ת"ש לקה ר' זלמן משה בשיתוק פיזי, וכח דיבורו נפגע. בעקבות זאת עבר לגור אצל בנו ר' שמואל היצחקי בתל אביב. ומשנת תש"י גר אצל חתנו, ר' אברהם מאיור, בכפר חב"ד. למרות שיתוקו, בעת התפילה היה דיבורו רגיל.

נפטר בתאריך ג' שבט ה'תשי"ב ונטמן בבית החיים הישן בצפת.

במכתב תנחומים לאחר פטירתו כתב עליו הרבי רז"מ זצ"ל (= ר' זלמן משה זכר צדיק לברכה)!

כניסת שבת: 18:59

שקיעה: 19:17

צאת שבת: 19:59

צאת שבת ר"ת: 20:32

עיצוב גרפי: ישראל כרמי

עורך ראשי: שמואל כהן

כתבים: דויד חיימוב, יוסי

גרונר, שמוליק כהן,

חיזוק לפרשה

1. היכן מצינו (בניגוד למשנה) עם הארץ וחסיד?!?
2. תוכל למצוא קשר בין תחילת הפרשה לסופה?
3. איזה מצוות לא תעשה מופיע בפרשתנו פעמיים ולשם מה?
4. כיצד ייתכן ששני אנשים קיללו אותו אדם אחד לא יעבור על שום איסור וחברו יעבור על איסור חמור?

תשובות

1. "זאת היא הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים... הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים... הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים... הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים..."
2. "אשר יצאנו מארץ מצרים... הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים... הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים... הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים..."
3. "אשר יצאנו מארץ מצרים... הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים... הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים... הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים..."
4. "אשר יצאנו מארץ מצרים... הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים... הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים... הארץ אשר יצאנו מארץ מצרים..."

חיזוק השבוע

(השבוע קל) הוכח מפרשתנו שלא צריך לפחד מביקורת כי לא מתים מזה..?

(חפש טוב בפסוקי הפרשה וברש"י)

לתשובות לפנות לאימייל: dem770sgo@gmail.com

סיפור לשולחן שבת

תכין לך הדרך....

טרם צאתו של גדליה מחדרו של הרבי הקדוש, רבי ישראל מרוז'ין, שמע מפי האדמו"ר משפט סתום שלא הבינו: "עומדים אנו עתה בפרשת מסעי", אמר הצדיק, "שם למדנו שרוצח בשגגה נס לעיר מקלט. אמנם, בפרשת שופטים, הדגישה התורה בעניין זה 'תכין לך הדרך'. שמא יודע הנך, ר' גדליה, כיצד 'מכינים' את הדרך?"...

לאחר אתנחתא קלה המשיך הרבי מרוז'ין ותירץ בעצמו על השאלה: "בתורה הקדושה נכתבה המילה 'תכין' בכתיב חסר - 'תִּכֶן'. ראשי התיבות של מילה זו הינם: ת'פילין, כ'יכר, ג'ר. עצתי לך, שמהיום והלאה בכל דרך שהינך נוסע - תכין לך הדרך, ע"י שלא תצא לדרכך בלי שלושה דברים אלו: תפילין, כיכר לחם ונר שעווה גדול ואיכותי"...

דברי הצדיק היו פלאיים וסתומים בעיניו, אך כחסידי גאון לא הרעו אחר רבו הקדוש ולא שאל שאלות. החל מאותו הרגע קיבל על עצמו לנהוג בעצת רבו הקדוש.

ביציאתו מרוז'ין העיר, תכנן גדליה לעבור בעוד כמה ערים לצורך מסחרו, ורק אז לשוב לביתו.

בתחנתו הראשונה עצר גדליה ליד פונדק בבעלות גוי על אם-הדרך. לא הייתה זו פעם ראשונה ששהה אצל גויים, אולם אם בכל חניה כזו היה גדליה מבקש לאכול רק פירות וירקות וכוס משקה חם - מטעמי כשרות, הרי שהפעם היה באמתחתו גם כיכר לחם אפוי היטב שרכש לפי הוראת הצדיק.

לאחר שנטל ידיו ובצע על הפת, אכל במתינות ובירך ברכת המזון בקול רם. כמנהגו מימים ימימה, ביקש גדליה מבעל הפונדק לתת לו חדר מרווח לשנת הלילה, וביקש שיהיה שם נר איכותי בכדי שיוכל ללמוד מעט תורה לפני השינה.

חדר מרווח קיבל גדליה, אך נר סירב בעל המלון לתת לו בטענה משונה: "מאוחר מאוד כעת. אם לא תעלה תיכף על יצועך, לא תוכל להשכים בבוקר"...

גדליה לא התווכח. העסק נראה היה לו חשוב מעט, אך בזכות רבו הקדוש לא דאג. הן יש באמתחתו נר, ילך בעל המלון לעיסוקיו והוא ילמד תורה עם הנר שברשותו.

מיד לאחר שנסגרה דלת החדר מאחוריו, שמע גדליה קולות ורחשים משונים מאחוריה. חיכה מעט גדליה עד שיתרחק בעל הפונדק, הדליק את הנר והחל סוקר את החדר שסביבו. לחרדתו כי רבה נוכח לגלות שלמראשות המיטה, בגובה הכרית, פעור חור אפל ושחור בקיר.

חיבר גדליה אחד ועוד שניים והגיע למסקנה מצמררת: שודד מתוחכם הוא בעל המלון. את דלת חדרו נעל מאחורי על בריח, מחכה הוא שאירדם בכדי שיוכל לירות בראשי בלא התנגדות דרך החור, או-אז ישדוד את כספיו וייפטר מגופתיו... התבונן גדליה סביבו ותכנן בקור-רוח את צעדיו. נטל את גרתיק התפילין שלו, ומבעד לחלון הלא-מסורג גיתר קומה וחצי על הקרקע הבטוחה, וכך, ללא שום חפץ נוסף, אץ רץ לתחנת המשטרה.

השוטרים ששמעו את סיפורו התחילו להבין מה פשר תיקי החקירה של געדרים כה רבים שלא מצאו להם מעולם פיתרון. בכוחות גדולים יצאו לעבר הפונדק, והתברר שגדליה ניצל ממוות ממש ברגע האחרון. בעל המלון עמד שפוף מול החור ועמד לירות במיטה הריקה...

עתה התבהרו משפטיו התמוהים של הרבי מרוז'ין: "תכין לך הדרך"....

חידות וחידודים

1. אדם עלה במשך 2 דקות במדרגות, אך נשאר באותו המקום. כיצד זה יתכן?
הוא עלה במדרגות נעות שיורדות למטה
2. הרופא נתן לחולה 3 כדורים והורה לבלוע כל כדור אחת לחצי שעה כמה דקות יעברו עד שיבלע את הכדור האחרון? שעה אחת. את הכדור הראשון הוא לוקח מיד.
3. יצחק הוא אחיינו של מוטי, אך אינו אחיינה של דינה, אף שדינה היא אחותו של מוטי. איך זה יתכן? יצחק הוא הבן של דינה ולכן לא אחיינה.
4. שני אבות ושני בנים הלכו לדוג, כל אחד דג דג אחד. סה"כ הם דגו 3 דגים. איך יתכן? סבא אבא ונכד – 2 אבות ו2 בנים
5. מה גדל כל זמן שלוקחים ממנו? בור

דוברת-בשר ניגון-פרצת

ניגון אותו הביאו חסידי חב"ד מדוברת-בנה שבבלרוס והוא נקרא על שמם. בשנת תשי"ח בכ' אב אמר הרבי: "עד שילחינו ניגון על (המילים) 'פרצת' יכריזו ופרצת ללא ניגון"
בשנת תשי"ט ר' יוסף מרטון חיבר את הניגון והמילים! והודיעו על כך למזכירות.

ואל יבא בכל עת אל הקודש (ויקרא טז,ב)

הפרשיות אחרי-מות וקדושים מחוברות ברוב השנים. ניתן גם להבחין בנקודה משותפת בתוכן - עניין הקדושה:

פרשת אחרי מתחילה בציווי לאהרון הכהן שלא לבוא "בכל עת אל הקודש"¹, אלא רק ביום הכיפורים. כלומר, הפרשה עוסקת בדבר הקדוש ביותר - עבודה בקודש- הקדושים (המקום הקדוש ביותר), ביום הקדוש ביותר (יום הכיפורים), ועל-ידי היהודי הקדוש ביותר (הכהן הגדול). גם פרשת קדושים מתחילה בציווי על קדושה - "קדושים תהיו כי קדוש אני"².

ציווי והבטחה

הקדושה הנדרשת כאן מהאדם היא קדושה עליונה ביותר, שכן התורה מנמקת זאת ב"כי קדוש אני", ומכאן שעל האדם להגיע לקדושה הקרובה לקדושתו של הקב"ה. נשאלת השאלה: איך ייתכן להגיע לדרגת הקדושה העליונה של הקב"ה?

משיבה על כך התורה: "קדושים תהיו". זה ציווי שיש בו גם מובן של הבטחה - אתם אכן תהיו בפועל קדושים, ואתם יכולים להגיע לכך - "כי קדוש אני", שכן קדושתכם נגזרת מקדושתי שלי. הואיל וכל יהודי הוא "חלק א-ל"ה ממעל ממש"³, יש בו מקדושתו האין-סופית של הקב"ה. לכן הוא יכול וגם צריך להתעלות לקדושה העליונה ביותר.

המוות אינו התכלית

הכוח להגיע לקדושה הזאת מרומז בשמה של הפרשה הראשונה - אחרי-מות. נדב ואביהו הגיעו לקרבה אלוהית⁴ גבוהה ביותר, שהביאה אותם לידי 'כלות הנפש' - "בקרבתם לפני ה' וימותו"⁵.

באה התורה ואומרת, שמדרגה זו אינה התכלית, אלא יש עבודה גבוהה עוד יותר - "אחרי מות שני בני אהרון", התעלות לקדושה עליונה עוד יותר מקדושתם של שני בני אהרון.

זאת, כמאמר חז"ל⁶ על הפסוק "קדושים תהיו" - "קדושתי למעלה מקדושתכם". כלומר, ככל שיתעלה האדם ויגיע לקדושה עליונה ביותר, עדיין הקדושה האין-סופית של הקב"ה היא "למעלה מקדושתכם".

הוראה לכול

מכאן הוראה לבעלי מדרגה גבוהה בעבודת ה' - אסור להם להסתפק בדרגה הרוחנית שאליה הגיעו, אלא הם נדרשים להתעלות עוד ועוד, לקדושה עליונה עוד יותר.

מצד שני, יש כאן הוראה למי שנמצאים בדרגה תחתונה, הרחוקה מאוד מפסגות הקדושה שעליהן מדברת התורה. אל להם ליכול ברוחם. עליהם לדעת שהקב"ה נותן כוח לכל יהודי להתרומם ולהתעלות ולהגיע עד לדרגות הגבוהות ביותר. העבודה של "קדושים תהיו" שייכת לכל יהודי, וכאשר יהודי עושה את התלוי בו כדי להתקדש ולהתעלות - מסייע הקב"ה בידו שאכן יצליח להגיע לקדושה זו.

גדול מאחיו

האסירים האחרים העבירו את הזמן בפטפוטי סרק. ר' חזקיה ישב בפינה ולמד מתוך ספר זעיר שאשתו יפה הצליחה להגניב בתוך חבילת המזון שהביאה לו. באחד הימים נפתחה הדלת, ולתא נכנס מנהל הכלא. אוזבקי גדול ממדים. דקה ארוכה הביט בר' חזקיה המרוכז בספרו.

"מה הינך עושה, הגש לי את הספר, מיד!" הורה.

ר' חזקיה התמהמה, מתקשה להיפרד מהספר היחיד שברשותו.

מנהל הכלא ניגש אל ר' חזקיה ותלש מידיו את הספר בכעס, מתבונן לראות איזה ספר זה.

"ספר יהודי בתוך הכלא?! איך הינך מעוז?!"

"איני יכול להפסיק ללמוד", השיב ר' חזקיה. "בגלל הלימוד הזה שמו אותי כאן".

"אתה עוד מעוז לענות למנהל הכלא?! זו חוצפה שאין כדוגמתה, תשלם עליה ביוקר!"

ר' חזקיה לא נבהל מאיומיו של המנהל. רגע ארוך הביט בו, כשחיוך קל מרחף על שפתיו.

לבסוף אמר:

"אכן, היום אתה המנהל, אך אל לך להתגאות בכך. בעוד זמן לא רב תשב עמי בתא אחד".

המנהל עזב את התא בכעס, טורק אחריו את הדלת הכבדה. לא חלף חודש, והמנהל האוזבקי

הגאה הוכנס לתא של רבי חזקיה במדי אסיר. עתה הביט ברב בהערצה, ודיבר אליו בהכנעה

רבה.

המשך יבוא.....

האם יש גשרים שמחברים בין יבשות?!

טורקיה ממוקמת בין יבשת אירופה ליבשת אסיה. בין שני חלקיה עובר מצר הבוספורוס, ומעליו עוברים שני גשרים: גשר הבוספורוס וגשר פתיה סולטן מהמט. אלו הם שני הגשרים היחידים בעולם אשר מחברים בין 2 יבשות.

מה מזג האוויר ביערות הגשם?

ביערות הגשם ישנם אדים רבים אשר יוצרים עננות תמידית באזור היער, ולכן גם גשמים רבים (ומכאן, כמובן, שמם של היערות). זהו מזג אוויר ייחודי של היערות הללו, שונה לעיתים ממזג האוויר באזורים סמוכים אחרים.

הידעתם באיזו רכבת נוהגים... ילדים!

רכבת הילדים בהונגריה פועלת מאז שנת 1948, אז היא הופעלה כחלק מהליך חינוכי של התנועה הקומוניסטית, והיא פועלת עד היום. ילדים נוהגים ברכבת, וגם הכרטיסן ושאר בעלי התפקידים הם ילדים – אף שכמובן, ישנם גם מבוגרים אחראיים השומרים על בטיחות הנוסעים..

על איזה גשר שטות אוניות?

גשרי סירות קיימים במקומות שונים בעולם: הם נבנים מעל לכבישים או לאזורים יבשתיים, ומובילים מים, כך שסירות וספינות קטנות יכולות לשוט עליהן. בגרמניה אפשר למצוא את גשר מנדבורג, שנועד לאפשר לסירות לעבור מתעלה לתעלה במקרה שזרימת המים בנהר האלבה תיחלש.

בדיחות!!!

1. בדואי מהמדבר נכנס לתוך מונית בלונדון.

באמצע הנסיעה ביקש הבדואי:

"תכבה בבקשה את המוזיקה. לפי הדת שלי אסור לשמוע מוזיקה.

כי בתקופת הנביא לא היה מוזיקה. ובמיוחד לא היה מוזיקה מודרנית. שזה אב החטאים!"

הנהג כיבה את המוזיקה ולאחר כמה דקות עצר את הרכב ופתח לבדואי את הדלת.

הבדואי צעק: "הייי, מה אתה עושה?"

הנהג: "בתקופת הנביא לא היו מוניות. לך תחכה לגמל!"

2. שאלו את התרנגולות – איפה הייתן מעדיפות להתגורר?

ענו התרנגולות: "בכפר בסין, שם התרנגולות חופשיות מטילות ביצים בשדה והסינים צמחוניים."

שאלו את התרנגולות – איפה הייתן מעדיפות להתגורר?

ענו התרנגולות: "בכפר בסין, שם התרנגולות חופשיות מטילות ביצים בשדה והסינים צמחוניים". שאלו את פרות – איפה הייתן מעדיפות לחיות?

ענו: "בהודו, שם הפרה קדושה מתרחצות בנהר רובצות היכן שהן רוצות ולא מובלות לשחיטה."

שאלו את החמור – היכן אתה מעדיף לחיות? ענה: במדינת ישראל!

ישראל מדינה דמוקרטית וחופשית וכל חמור יכול להיות מנהיג

שאלו את החמור – היכן אתה מעדיף לחיות? ענה: במדינת ישראל!

ישראל מדינה דמוקרטית וחופשית וכל חמור יכול להיות מנהיג

3. הילד בוכה: וווואהההה – ... האבא: למה אתה בוכה, מתוקי ?

הילד: החלב נשפך לי . האבא: אתה לא יודע שלא בוכים עלה חלב שנשפך ?

הילד: נכון- אבל הוא נשפך על הטלפון שלך. האבא: וווואהההה...

בתעלומת הבדים הגנובים

תעלומה

באותו הזמן, הבחין שומר בית הכלא ששמו הוא יצחק בשוטר הסמוי, שהוביל את זליג לבית הכלא. אבל יצחק - לא ידע מה זה שוטר סמוי, וחשב לעצמו: "אני צריך לתפס את האיש הזה... הוא נראה חשוד..."

"הנה, עוד שוטר הגיע, הוא יוכל לעזור לי..." והחל להתקרב לעבר השוטר סמוי, כשהגיע לידו, הוא קפץ על השוטר הסמוי שקראו לו אבי. השוטר השני, הבין מה קרה, ומיד בא לעזרתו של יצחק.

"כל הכבוד!" אמר יצחק לשוטר השני. והוא החל לגרר את אבי לעבר שערי בית הכלא, כי הוא היה סבור שהוא אסיר נמלט, או חלילה מרגל... השוטר השני נעץ את עיניו בשוטר הסמוי - אבי, "רגע... מה.. מה זה?"

"הי! תעזב אותו! זה חבר שלי!"

"יפה...! לא ידעתי שיש לך חבר אסיר.."

"הוא לא אסיר הוא שוטר סמוי!"

"מה? אמ... סליחה.. אני לא ידעתי... אמר יצחק.

"רגע, אמר יצחק, "אז למה בכלל באת לפה?" הצביע על אבי.

השוטר השני שתק לכמה רגעים, "אמ... אני לא כזה יודע למה הוא בא לפה..."

"אם אתה לא יודע, אמר השומר שכבר הספיק להכניס את השוטר הסמוי ולסגר את השער, "אז כנראה שהוא באמת אסיר"

"היי, מה זה הרשלנות הזאת? כמה מכניסים אנשים לכלא בלי סבה? יודע מה? נתראה בבית המשפט!" - אים השוטר על השומר.

"בסדר" ענה השומר שחשב שהוא ינצח במשפט הזה.

המשך ייבוא.....

מזימה גורלית

ניו-יורק. מגדלי התאומים. קומה 59. 6:45.
הוא הניח את כוס התה הרותחת על השלחן. הודעת אימייל קפצה לו
במחשב.

"מי זה הפעם, נאנח."

"מנהל הבנק... פשיי, מעניין מה הוא רוצה ממני..."

ערב טוב.

לפני מספר דקות הועבר סכום גדול מחשבונך לחשבון בשוויץ.

לפי הנתונים עכשו, בחשבונך נותרו רק...

"מה? מה זה?" הוא המשיך לקרא.

בסך 5 שקלים.

משרדי הבנק הישראלי.

"מההה? אני לא העברתי גרוש היום לשום חשבון! ואין לי שום חשבון

בנק בשוויץ!"

הוא מחה בממחטה את אגלי הזעה שנגרו ממצחו.

"אני חייב ללכת להתלונן..." הוא לבש את חליפתו, ויצא מהחדר.

הוא נכנס למעלית, ולחץ על קומה 1. המעלית ירדה באטיות. במעלית

נכחו 6 אנשים באותו העת. הראשון והשני היו אב ובנו. השלישי היתה

בחורה צעירה, הרביעי היה זקן. החמישי היו הוא. והששי, היה אדם עם

כובע בז' וחליפה שחורה.

"רגע, הוא אמצ את עיניו לעבר האיש עם הכובע בז'.

"הוא מכר לי..." הוא נסה להזכר, אך הדבר לא צלח לו.

"אה נו זה זה..." אך ברגע הזה נפתחה דלת המעלית והאיש עם כובע

הבז' נעלם לו...

האיש עם הכובע בז' הלך לפנה צדדית ולחש למכשיר קשר, "כאן ג.

התכנית עובדת. עבור."

רבי יעקב מזליץ

אבי מנהגי אשכנז

בעוד שנים אחדות ימלאו 700 שנים להסתלקותו של הפוסק המפורסם, רבינו יעקב בן ר' משה הלוי, המוכר בכינויו - מהרי"ל. ר' יעקב נולד במגנצא (גרמניה). אביו, ר' משה, אשר שם משפחתו היה מזליץ, שימש כרב בעיר זו. היו לו עוד בנים ובנות שהצטיינו בתורתם ובמידותיהם הטובות, אולם ר' יעקב עלה על כולם.

גולה למקום תורה

בתחילה למד רבי יעקב אצל אביו וכן אצל אחיו הגדול: רבי יקותיאל. אולם הוא רצה לקיים בעצמו "הוי גולה למקום תורה" ועל כן נדד ממקום למקום, כדי להכיר את גאוני דורו וללמוד תורה מפיהם. בדרך נדודיו הגיע לווינה, שם למד אצל הרב ר' שלום בר' יצחק, שגילה יחס ידידותי כלפי התלמיד הצעיר וקירב אותו מאוד. הוא למד גם אצל רבנים אחרים ונשא את בתו של הרב ר' משה נוימארק לאשה. מיד אחרי החתונה, נסע שוב ללמוד והתעכב זמן ניכר בישיבות השונות, עד שיצא שמעו כגאון גדול. בשובו לעיר מולדתו מגנצא, נבחר למלא את מקום אביו, שנפטר בינתיים. הוא התחבב חיש מהר על בני קהילתו שנשאווהו על כפיים. כשחלה פעם ר' יעקב ושכב שלושה ימים כמשותק, שרק בקושי יכול היה לנשום, גזרו כל בני הקהילה על עצמם תענית, לצום כל שני וחמישי עד הימים הנוראים, לומר סליחות ותהילים, למען יבריא רבם הנערץ. משהבריא ובא לבית המדרש, המשיכו יהודי מגנצא בצומות, כפי שקיבלו על עצמם, למרות שעד ראש השנה נשארו עוד כמה חודשים.

אהוב על עדתו

רבי יעקב היה מרא דאתרא במלוא מובן המילה. הוא התמסר להפצת תורה ויראת שמים בקהילה הגדולה מגנצא, הוא גם ניהל ישיבה גדולה ודאג לתלמידים הרבים שנהרו אליו מקרוב ומרחוק. אחד מתלמידיו המובהקים ביותר היה רבי יעקב וויל, שהפך במרוצת הזמן לגאון ופוסק בעל שיעור קומה. המהרי"ל גילה דאגה אבהית לבני קהילתו. הוא התחבב גם כשליח ציבור בעל קול ערב ובעצמו חיבר ניגונים מספר, במיוחד לתפילות הימים הנוראים. כשהוא עבר לפני התיבה, בימי התשובה של ראש השנה ויום הכיפורים, עורר את קהילתו להתבוננות ולהתעלות רוחנית. כארבעים שנה עמד המהרי"ל בראש הקהילה הגדולה של מגנצא אשר בניה הצטיינו בתורתם ומידותיהם התרומיות. בשנות חייו האחרונות פנו אליו מהקהילה העתיקה של וורמיזא, שיקבל את כס הרבנות שם ויעזור בבנייתה מחדש של הקהילה, אשר גדולי עולם כרש"י, רבי אליעזר בר' יהודה רוקח, המהר"ם מרוטנבורג ואחרים עמדו בראשה. המהרי"ל נענה בחיוב לבקשה ועבר לוורמיזא, שם כיהן ברבנות שנה אחת, עד פטירתו במוצאי שבת תבוא, כ"ב אלול בשנת ה'קפ"ז.

ספרים מפורסמים

רבים פנו אל המהרי"ל בשאלות הלכתיות, לאחר שהוא נחשב כפוסק גדול בעיקר בכל השאלות הנוגעות לתפילות ומנהגים של כל השנה. ספרו "שאלות ותשובות מהרי"ל" (233 סימנים) נדפס לראשונה בוונציה בשנת ה'ש"ט. רבות מתשובותיו של המהרי"ל פורסמו על ידי תלמידיו, פסקיו נתקבלו ונפוצו בעיקר בקרב יהודי גרמניה ופולין והם מצוטטים על ידי האחרונים. להצלחה מיוחדת זכה ספרו מנהגי מהרי"ל (הודפס בסביניטה בשנת ה'שע"ז). שנפוץ בחוגים רחבים והוצא לאור הרבה פעמים. מתשובותיו של המהרי"ל כמו "מ"ספרי המנהגים" שלו או לומדים הרבה על חיי היהודים באותה תקופה. אנו מכירים את חיי היום יום של הגיטו, התרוממות הרוח ששררה ברחוב היהודי בשבת וחג ואת האופי הפנימי המלבב של השמחות המשפחתיות וכו'. בהלכו בקרב היהודים, נוהג היה המהרי"ל לשאת איתו חומש קטן, כדי שהקמים לכבודו יחלקו את הכבוד לתורה ולא לו. בכלל נהג בענוות יתר, אך הקפיד הקפדה גמורה על כבודם של תלמידי חכמים ודרש מבעלי הבתים לכבד את תלמידי הישיבה וליקרם כראוי.

יו"ל ע"י מערכת

דעם רבני'ס קינדער - ת"ת נה"ח התשפ"ב

וּשְׁמַחְתֶּם בְּתוֹרָתִי!!!

מוסף מספר 4

כ'ח ניסן

"הדבר היחידי שעוד יכולני לעשות: הנני מוסר זאת לכל אחד מכם, עשו כל אשר שביכולתכם לפעול ביאת משיח בפועל ממש".

עשו כל אשר ביכולתכם!!!

רקע

מיום עלותו לנשיאות הודיע הרבי שדורנו הוא הדור שיזכה לגאולה. עבודתנו היא לפעול לזרז את הגאולה על ידי קיום התורה והמצוות ובפרט הפצת היהדות והמעיינות. בהדרגה, במהלך שנות נשיאותו, העלה הרבי יותר ויותר את רף הציפייה לגאולה והוסיף יותר ויותר לעורר ולדחוף לעשות את המרב להבאתה. במהלך השנים הרבה הרבי לצטט את דברי הרמב"ם אודות חובתו של כל אדם לפעול ולו פעולה קטנה, שבכוחה להביא את הגאולה: "צריך כל אדם שיראה עצמו כל השנה כולה כאילו חציו זכאי וחציו חייב, וכן כל העולם חציו זכאי וחציו חייב.. עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה".

לקראת שנת תנש"א הכריז הרבי שראשי התיבות של שנה זו הינם "תהא שנת אראנו נפלאות", כלשון הפסוק המנבא על הגאולה העתידה: "פִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת". בהמשך, כאשר החל הסכסוך במפרץ הפרסי ובעקבותיו פרצה מלחמת המפרץ, קרא הרבי לא לפחד והבטיח שבמלחמה זו יהיו ניסים גדולים. הרבי הדגיש שאירועי המלחמה הם התגשמות מדוייקת של המדרש בילקוט שמעוניאודות ה"שנה שמלך המשיח נגלה בו". לאחר סיום המלחמה - בחודשים אדר וניסן תנש"א - קרא הרבי להתבונן בניסים הגלויים שאירעו בה, והסביר שהם גדולים יותר אפילו מניסי חג הפורים. ביחידות כללית בכ"ו ניסן, יומיים לפני אמירת השיחה הידועה, ביאר הרבי בהרחבה את הניסים הגלויים שנראו בתקופה זו, הן במלחמת המפרץ והן בהתרחשויות נוספות - כגון התפרקות ברית המועצות - והסביר שיהודי צריך להכיר בניסים אלו, "עד שהוא לא מתבייש לצאת בריקוד בגלל הניסים הגלויים! יומיים אחר כך - ביום חמישי בלילה, אור לכ"ח ניסן תנש"א, לאחר תפילת מעריב - אמר הרבי את השיחה הידועה.

תוכן השיחה

על פי האמור לעיל על דבר הדגשת ענין הגאולה (במיוחד) בזמן זה - מתעוררת תמיהה הכי גדולה: היתכן שמבלי הבט על כל הענינים - עדיין לא פעלו ביאת משיח צדקנו בפועל ממש?!... דבר שאינו מובן כלל וכלל!

ותמיהה נוספת - שמתאספים עשרה (וכמה וכמה עשיריות) מישראל ביחד, ובזמן זכאי בנוגע להגאולה, ואף על פי כן, אינם מרעישים לפעול ביאת המשיח תיכף ומיד, ולא מופרך אצלם, רחמנא ליצלן, שמשיח לא יבוא בלינה זה, וגם מחר לא יבוא משיח צדקנו, וגם מחרתיים לא יבוא משיח צדקנו, רחמנא ליצלן!! גם כשצועקים "עד מתי" - הרי זה מפני הציווי בו, ואילו היו מתכוונים ומבקשים וצועקים באמת, בוודאי ובוודאי שמשיח כבר היה בא!!

מה עוד יכולני לעשות כדי שכל בני ישראל ירעישו ויצעקו באמת ויפעלו להביא את המשיח בפועל, לאחרי שכל מה שנעשה עד עתה, לא הועיל, והראוי, שנמצאים עדיין בגלות, ועוד ועיקר - בגלות פנימי בעניני עבודת השם.

הדבר היחיד שיכולני לעשות - למסור הענין אליכם: עשו כל אשר ביכולתכם - ענינים שהם באופן דאורות דתוהו, אבל, בכלים דתיקון - להביא בפועל את משיח צדקנו תיכף ומיד ממש!.. ואני את שלי עשיתי, ומכאן ולהבא תעשו אתם כל אשר ביכולתכם.

ויהי רצון שימצא מכם אחד, שנים, שלשה, שיטכסו עצה מה לעשות וכיצד לעשות, ועוד והוא העיקר - שיפעלו שתהיה הגאולה האמיתית והשלימה בפועל ממש, תיכף ומיד ממש.

הרב והולדיו...

מ

ספר הרב יוסף יצחק ג'ייקובסון מקראון הייטס: יום ראשון כ"ו באדר תשנ"ב.

הייתי אז בחור, והייתי אמור לטוס לארץ הקודש. לפני הטיסה נגשתי לרבי בעת חלוקת הדולרים לבקש ברכה. שעה שלמה עמדתי בתור הארוך והנפתל. לפני עמדה ילדה בסביבות גיל שש-שבע, חזותה העידה עליה שהיא אינה נמנית על קהל עדת חסידי חב"ד, אך כשהיא עברה לפני הרבי וקיבלה את הדולר מידו הקדושה היא הפטירה באנגלית "אני אוהבת אותך". המזכירים היו מעט נבוכים, ואני הייתי סקרן לראות כיצד הרבי יגיב על כך. פיו של הרבי התמלא חיוך כמו שאף פעם לא ראיתי. בחיי זכיתי לראות את הרבי מחייך הרבה פעמים, אם בהתוועדויות או בהזדמנויות שונות, אך כזה חיוך מעולם לא ראיתי, פניו של הרבי פשוט קרנו מאושר. הילדה כבר הספיקה להתקדם לעבר היציאה, אך הרבי קרא לה פעם נוספת הגיש לה עוד דולר ואמר "זה בשביל האהבה". אלו היו המילים האחרונות - לעת עתה - שזכיתי לשמוע מהרבי. מילים שמהדדות באוזני עד היום כאלה שגילמו את אהבת ישראל הגדולה של לרבי".

מספר הרב יוסף יצחק ג'ייקובסון מקראון הייטס: יום ראשון כ"ו באדר תשנ"ב. הייתי אז בחור, והייתי אמור לטוס לארץ הקודש. לפני הטיסה נגשתי לרבי בעת חלוקת הדולרים לבקש ברכה. שעה שלמה עמדתי בתור הארוך והנפתל. לפני עמדה ילדה בסביבות גיל שש-שבע, חזותה העידה עליה שהיא אינה נמנית על קהל עדת חסידי חב"ד, אך כשהיא עברה לפני הרבי וקיבלה את הדולר מידו הקדושה היא הפטירה באנגלית "אני אוהבת אותך". המזכירים היו מעט נבוכים, ואני הייתי סקרן לראות כיצד הרבי יגיב על כך. פיו של הרבי התמלא חיוך כמו שאף פעם לא ראיתי. בחיי זכיתי לראות את הרבי מחייך הרבה פעמים, אם בהתוועדויות או בהזדמנויות שונות, אך כזה חיוך מעולם לא ראיתי, פניו של הרבי פשוט קרנו מאושר. הילדה כבר הספיקה להתקדם לעבר היציאה, אך הרבי קרא לה פעם נוספת הגיש לה עוד דולר ואמר "זה בשביל האהבה". אלו היו המילים האחרונות - לעת עתה - שזכיתי לשמוע מהרבי. מילים שמהדדות באוזני עד היום כאלה שגילמו את אהבת ישראל הגדולה של לרבי".

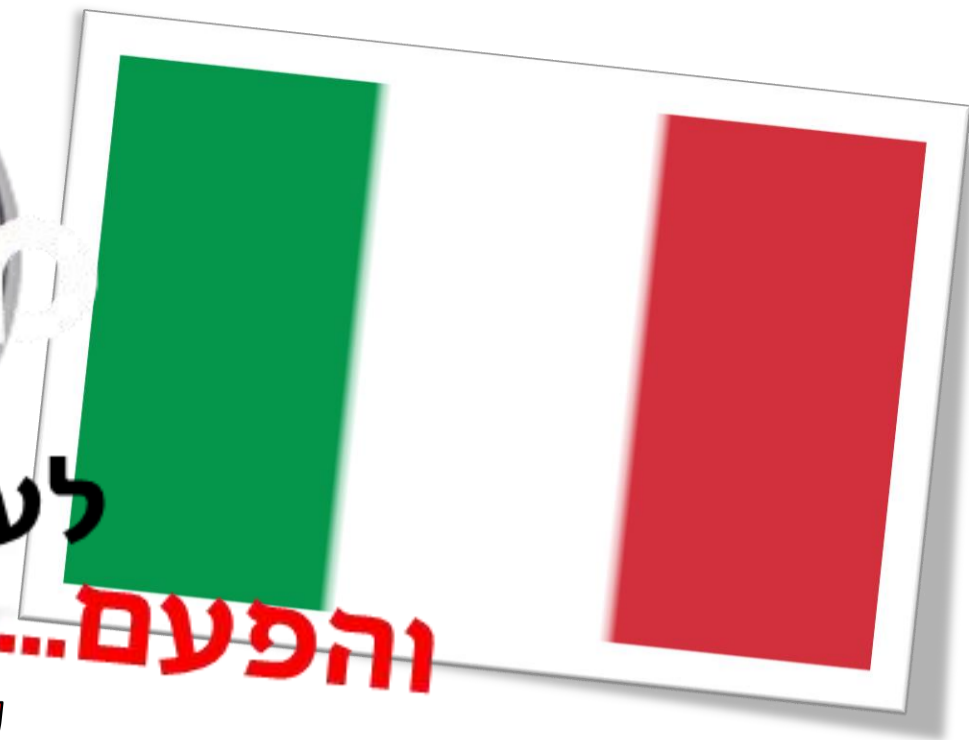

חשבון

לעולם השליחות

והפעם...

איטליה...

1. (מתחילים!) היכן אתה שליח? *
רומה, איטליה
2. מה השפה שאתם מדברים שם? *
איטלקית
3. מה הכשרות שם? (כלומר: יש לכם חניות כשרות?
פרט!) *
הרבנות הראשית לרומה ועולם מרקט
4. יש שם אנטישמיות? *
תלוי אבל כן יש קצת
5. המקום הכי יפה שהיית שם הוא? *
בשבלי אין מקום יפה אבל בשביל התיירים אני חושב
שזה שער טיטוס והכולוסאום
6. מהי התרבות שם? (סגנון החיים שלהם. פרט!) *
ב"ה הבל בסדר אך אנחנו עדיין אם מסכות
7. יש לך חברים שם? *
לא אף אחד אבל היו לי איזה 5 חברים בגיל 6 7
8. מה מצב התיירות שם?
מפוצץ תיירים מכל המקומות ובמיוחד תיירים ישראלים